

Ανοιχτή Επιστολή

προς τους εκπαιδευτικούς
της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης

Σεπτέμβρης 2006

Συναδέλφισσα, συνάδελφε

Υπάρχουν στιγμές καθοριστικές, που ξεπερνούν την καθημερινότητα και τη δύναμη της συνήθειας, τον τρόπο που αντιμετωπίζουμε τα πράγματα. Η απεργία που ξεκινά στις 18 του Σεπτεμβρίου είναι μια τέτοια στιγμή για τα ζητήματα της Παιδείας και της Εργασίας. Μια στιγμή, που ο καθένας μας, προσωπικά και συλλογικά, θα πάρει θέση «με ποιον θα πάει και ποιον θ' αφήσει».

Η αντιεκπαιδευτική και αντιλαϊκή πολιτική μας σπρώχνει στην αναμέτρηση

Ο απεργιακός μας αγώνας ξεκινά σε μια πολύ κρίσιμη περίοδο για την παιδεία. Ζούμε περίοδο παρατεταμένης λιτότητας που λεηλατεί τα λαϊκά εισοδήματα. Σήμερα ολοκληρώνεται το σάρωμα ιστορικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων των εργαζομένων όπως το 8ωρο, οι συλλογικές συμβάσεις και η μονιμότητα στις ΔΕΚΟ. Ετοιμάζονται να βγάλουν στο σφυρί ό,τι απέμεινε από τη Δημόσια Παιδεία. Προχωράνε σε μέτρα που αλλάζουν προς το χειρότερο όλες τις πλευρές της ζωής μας μέσα και έξω από το σχολείο, μέτρα που απειλούν να ερημώσουν το εκπαιδευτικό και κοινωνικό τοπίο από δικαιώματα και κατακτήσεις.

Συγκεκριμένα:

- **Συνεχίζεται η σκληρή οικονομική πολιτική λιτότητας**, που μας οδηγεί στην οικονομική απαξίωση και την ανέχεια, ενώ αντιμετωπίζει τα δίκαια αιτήματά μας με ψίχουλα προεκλογικής χρήσης, τα οποία έτσι κι αλλιώς συντρίβονται από την ακρίβεια και τις ανατιμήσεις.
- **Ξεκινάει νέα επίθεση στην κοινωνική ασφάλιση**, με στόχο την παραπέρα μείωση των συντάξεων την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης και την κατάργηση όποιων πρόωρης συνταξιοδότησης απέμεινε από τις προηγούμενες αντιασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις.
- **Η ίδια η Υπουργός δεν παραλείπει ν' απαξιώσει και να ενοχοποιήσει τους εκπαιδευτικούς, για να δικαιολογήσει** την πολιτική, που απαξιώνει τη δημόσια εκπαίδευση, δηλώνοντας: «**έχουμε ένα συγκεκριμένο εκπαιδευτικό δυναμικό. Δεν πρέπει να περιμένουμε θαύματα στην Παιδεία...**».
- **Το πόρισμα του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας** έρχεται να επιβεβαιώσει τη θέση μας για προειλημμένες αποφάσεις, καθώς προτείνει:

- τη χειραγώγηση και την κατηγοριοποίηση των σχολείων και των εκπαιδευτικών μέσα από τη σκληρή αξιολόγηση σχολείων - μαθητών - εκπαιδευτικών,
 - την αύξηση του εργασιακού ωραρίου από τις 30 στις 40 ώρες,
 - την «οικονομική αποσύνδεση των σχολείων από το κράτος», που σημαίνει την οριστική εγκατάλειψη της δημόσιας εκπαίδευσης από τα ταμεία του κράτους και την είσοδο ιδιωτών χορηγών,
 - ακόμα πιο σύνθετους και σκληρούς μαραθώνιους εξετάσεων και φακέλους επιδόσεων από το Δημοτικό κιάλας. (Υπουργός Παιδείας: «δεν είναι όλα τα παιδιά κατάλληλα για τα πανεπιστήμια», Πόρισμα Ε.Σ.Υ.Π.: «πρέπει να πάψει αυτή η αδικαιολόγητη προτίμηση των γονιών προς τα πανεπιστήμια»). Την ίδια στιγμή παίρνουν την ευθύνη, να πετάξουν έξω από την τριτοβάθμια εκπαίδευση χιλιάδες μαθητές, προς όφελος των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων.
- **Πρωθείται η περαιτέρω ελαστικοποίηση της εργασίας και σε μόνιμους εκπαιδευτικούς** (ψηφίστηκε το καλοκαίρι τροπολογία, που υποχρεώνει τους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων να συμπληρώνουν το ωράριό τους και σε σχολεία άλλης βαθμίδας).
 - **Συνεχίζεται και επεκτείνεται η ωρομισθία και στο πρωινό βασικό πρόγραμμα** με τη δεύτερη ξένη γλώσσα (γερμανικά – γαλλικά), η οποία επιμηκύνει το σχολικό χρόνο μέχρι και τα 7ωρα.
 - Ταυτόχρονα ο πρόεδρος του Ε.Σ.Υ.Π., κ. Βερέμης προτείνει αυθαίρετα τη **μείωση της φοίτησης στο Δημοτικό Σχολείο σε 5 χρόνια**, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το Δημόσιο σχολείο και τους εκπαιδευτικούς.
 - Με την προτεινόμενη **αναθεώρηση του Συντάγματος (άρθρο 16)** επιχειρείται η ιδιωτικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης, ώστε να γίνει και νόμος του κράτους πως «όποιος έχει χρήματα σπουδάζει».

Απέναντι σ' αυτή την αντiekπαιδευτική θύελλα, ο κλάδος επέλεξε το δρόμο του αγώνα

Η ιστορική απεργιακή απόφαση της 75ης ΓΣ του κλάδου εκφράζει:

- τη συσσωρευμένη αγανάκτηση πολλών χρόνων για την πολιτική της λιτότητας, απαξίωσης και υποχρηματοδότησης της εκπαίδευσης και το **διαρκή εμπαιγμό** που εισπράττει ο κλάδος
- την **αντίσταση στις αντiekπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις**, που ξεκίνησαν από τη δεκαετία του '90, την προσπάθεια αποδόμησης του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης με βάση τις συμφωνίες των κυβερνήσεων σε νεοσυντηρητικές και νεοφιλελεύθερες επιλογές της Ε.Ε. και του Ο.Ο.Σ.Α.
- το **τέρμα αντοχής και τέρμα ανοχής** στη μιζέρια, τη μισή ζωή, τη δεύτερη δουλειά, το κυνήγι των χρεών και των καρτών.

Απεργούμε για:

- ✓ **Να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας και μόνο.** Για 1400 ευρώ καθαρό μισθό στο νεοδιόριστο. Για ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό, για να μην υπάρξει σύνδεση μισθού - αξιολόγησης. Γνήσιες Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας.
- ✓ **Γενναία αύξηση των δαπανών στο 5% του Α.Ε.Π. ή στο 15% του Γ.Κ.Π.** Αντιστεκόμαστε στη συνεχιζόμενη υποχρηματοδότηση της Παιδείας.
- ✓ **Ενιαία δωδεκάχρονη δημόσια δωρεάν και υποχρεωτική εκπαίδευση και δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή.** Για 20 μαθητές στην τάξη – 15 στο νηπιαγωγείο.
- ✓ **Πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια δουλειάς.** Για πραγματική δημόσια κοινωνική ασφάλιση. Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων.
- ✓ **Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στα σχολεία.** Για να πάψει ο αυταρχισμός και ο διοικητισμός να αποτελούν την «παιδαγωγική λογική» των κρατούντων. Για να μη γίνουμε ξανά μάρτυρες διώξεων συναδέλφων, που τολμούν να λένε την άποψή τους. **Για να καταργηθεί το θεσμικό πλαίσιο της αξιολόγησης - χειραγώγησης - κατηγοριοποίησης.**
- ✓ **Αναλυτικά προγράμματα και βιβλία,** που θα ανταποκρίνονται στις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών μας και δε θα δημιουργούν νέα μορφωτικά ελλείμματα. Κατάργηση της Υπουργικής Απόφασης για την υποχρεωτική εφαρμογή της Ευέλικτης Ζώνης.
- ✓ **Σταθερή και μόνιμη εργασία για όλους.** Για να καταργηθεί ο θεσμός της ωρομισθίας.
- ✓ **Μαζικούς διορισμούς στην εκπαίδευση,** ώστε να μην υπάρχει κανένα κενό στα σχολεία μας.
- ✓ **Μείωση των ωρών εργασίας** στο επίπεδο της Β/βαθμιας.

**Λέμε όχι στο σχολείο της αγοράς και στους χορηγούς.
Λέμε ένα μεγάλο ΟΧΙ στη συνταγματική αναθεώρηση,
που ιδιωτικοποιεί την πανεπιστημιακή εκπαίδευση
και καταργεί την μονιμότητα.**

Απεργούμε μαζικά, μαχητικά

Μη σκεφτείς πως «η απεργία είναι για τους άλλους – εγώ δεν έχω χρήματα». Όλοι βιώνουμε την ίδια δύσκολη οικονομική κατάσταση και ξέρουμε καλά πώς είναι να «αδειάζει» το βιβλιάρειό μας πριν τελειώσει το δεκαπενθήμερο. Όμως, δεν απεργεί αυτός που «έχει». Απεργούμε όλοι για να «έχουμε». Μοιραζόμαστε τον αγώνα. Ξέρουμε καλά πως τα πράγματα δε θα αλλάξουν ποτέ προς το καλύτερο, αν δεν αγωνιστούμε γι' αυτό. Ξέρουμε ότι τίποτα δε θα είναι ίδιο μετά από αυτή την απεργία. **Ή θα δείξουμε τη δύναμή μας και τη δυνατότητά μας να αγωνιζόμαστε και να κατακτούμε νίκες ή θα αφήσουμε την κυβέρνηση να μας θεωρεί δεδομένους,** ανήμπορους να διεκδικήσουμε ο,τιδήποτε, εύκολο στόχο για να περάσει ό,τι θέλει. Τώρα λοιπόν είναι η ώρα του αγώνα. Τολμάμε για να νικήσουμε !

Πολλοί ήταν οι συνάδελφοι που έλεγαν πως «με μια 24ωρη δε βγαίνει τίποτα». Γι' αυτό δεν επιλέξαμε μια απλή διαμαρτυρία, αλλά την πενθήμερη απεργία με προοπτική συνέχειας, διάρκειας και νίκης. Γι' αυτό, αποφασίσαμε να κάνουμε πράξη αυτό που όλοι λέμε: «για να γίνει κάτι πρέπει να μην ανοίξουν τα σχολεία το Σεπτέμβρη». Δεν απεργούμε απλά για να καταγράψουμε τη διαφωνία και τη δυσαρέσκεία μας με όσα βιώνουμε στο σχολείο και τη ζωή μας. **Απεργούμε για να νικήσουμε,** για να πετύχουμε κατακτήσεις, να κατοχυρώσουμε δικαιώματα και να αποκρούσουμε αντικειμενικά μέτρα και πολιτικές.

Μη σκεφτείς πως «με τους αγώνες και τις απεργίες δεν πρόκειται να πετύχουμε τίποτα». Όλοι θυμόμαστε πως με τη μαζική και καθολική συμμετοχή μας ανατρέψαμε πριν λίγα χρόνια το αντι - ασφαλιστικό νομοσχέδιο Γιαννίτση. Ξέρουμε καλά, πως πολλά από τα αντιεκπαιδευτικά μέτρα (αξιολόγηση, καθηκοντολόγιο, σπαστά ωράρια, συμπύξεις τμημάτων, Ευέλικτη Ζώνη) δεν έχουν υλοποιηθεί, παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες εδώ και πολλά χρόνια, γιατί συνάντησαν την αντίστασή μας. Είδαμε πώς νίκησαν οι Γάλλοι φοιτητές, μέσα από τον αγώνα διαρκείας, την αλληλεγγύη όλων των εργαζομένων, τα αιτήματά τους που ζητούσαν ριζική ανατροπή των νόμων και διαταγμάτων.

Βιώσαμε από κοντά τον αγώνα των φοιτητών μας στα πανεπιστήμια. Είδαμε πώς με την αποφασιστικότητά τους απέτρεψαν την ψήφιση του νόμου, που προετοίμαζε η κυβέρνηση και επιμένουν τολμηρά να διεκδικούν ό,τι τους ανήκει.

Τώρα, όλοι μαζί, θα δώσουμε τη μάχη

Δε θα την αφήσουμε για κάποτε στο μέλλον - δε θα την εμπιστευτούμε σε κάποιους άλλους πιο ειδικούς. Τώρα είναι η ώρα να ακουστεί η δική μας φωνή μέσα από ένα μεγάλο αγώνα.

Τώρα πρέπει να πάρουμε θέση ενωμένοι, για τα δικά μας, συλλογικά συμφέροντα, για το δημόσιο σχολείο. Είναι καιρός, ΟΛΟΙ ΕΜΕΙΣ, οι 70.000 εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας, να δείξουμε τη δύναμή μας.

Οι 18 ημέρες του Σεπτεμβρίου μέχρι την απεργία, είναι μέρες αγώνα. **Να στείλουμε παντού το μήνυμα, πριν ακόμη ξεκινήσει η απεργία,** σε κάθε πόλη, σε κάθε χωριό, σε όλη τη χώρα. Με την πλατιά διακίνηση της επιστολής προς τους γονείς. Με την ανοιχτή δράση και τη συμμετοχή στις απεργιακές επιτροπές και τις πρωτοβουλίες κάθε Συλλόγου. Με πανό σε κάθε σχολείο και σε κεντρικά σημεία των πόλεων, με καμπάνιες ενημέρωσης, με συντονισμό της δράσης και κοινές αγωνιστικές πρωτοβουλίες με τους αγωνιζόμενους φοιτητές, με τους καθηγητές, τους γονείς και τα σωματεία των εργαζομένων.

Συμμετέχουμε μαζικά στις διαδηλώσεις σε όλες τις πόλεις τη Δευτέρα 18 Σεπτεμβρίου, με το ξεκίνημα της απεργίας. **Συμμετέχουμε σα μια γροθιά, με καθολικό τρόπο στην απεργία.** Απεργούμε με το πάθος της νίκης, τη φλόγα της αλήθειας, γιατί έχουμε το δίκιο με το μέρος μας.

Απεργούμε μαζικά, συλλογικά και οργανωμένα, με τους Συλλόγους μας, στο **μεγάλο, πανελλαδικό, πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο την Τετάρτη 20 Σεπτεμβρίου,** κάνοντας το πιο αποφασιστικό βήμα κοινής εμφάνισης και πορείας του **μετώπου παιδείας - εργασίας,** μαζί με καθηγητές, φοιτητές, γονείς, εργαζόμενους.

Τη συνέχεια αυτού του αγώνα, την αποφασίζουμε όλοι μαζί, μέσα από τις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων, που θα πραγματοποιούνται την τελευταία ημέρα της απεργιακής εβδομάδας. Σ' αυτόν τον αγώνα δεν περισσεύει κανένας. Δε μας χωρίζει η κομματική τοποθέτηση. Μας ενώνουν η κοινή αγωνία, τα κοινά προβλήματα.

**Όλοι μαζί χτίζουμε την ενότητά μας,
Για να δώσουμε περισσότερο ουρανό στα όνειρά μας
Ο μόνος δρόμος που αξίζει να βαδίσουμε είναι ο δρόμος του αγώνα
ΝΑ ΜΗ ΛΕΙΨΕΙ ΚΑΝΕΙΣ!**

**Έχουμε το δίκιο, έχουμε τη δύναμη
Μπορούμε να νικήσουμε**